

d'on comença el joc. Es surt correlativament i la tirada recomença pel mateix ordre. Fer caure un o varis diners dóna dret a tornar a tirar, com igualment si amb el xoc de la bala contra una altra, es posa aquella fora de joc. El que es queda sol guanya, o bé el que ha fet caure més diners; quan han caigut tots, el joc s'acaba.

Jugant a l'«ou» és necessari que la bala es fiqui dintre d'un sotet fet exprés, abans que la bala pugui posar fora de joc les demés. S'estableix, igual que l'anterior, l'ordre de tirada.

A vegades es posen en un petit rectangle diversos balins que cal fer sortir d'allí el més aviat possible.

A pinyols.—Anys enrera es guardaven els pinyols d'albercoc que es jugaven uns amb altres. A la plaça Gran sobretot hi havia molts nois que formaven pilonets de cinc, deu i quinze pinyols d'albercoc, mentre els demés en tiraven d'altres des d'una distància determinada, procurant tenir prou habilitat per fer-los caure. Si queien els pinyols, passaven a mans del tirador. Per tal d'aturar-los, quan tiraven, el parador s'asseia a terra eixarrancat darrera el pilonet o «castell»; sovint, per tal d'atreure-hi tiradors, tal com un marxant anuncia la mercaderia, hom cridava: «a pic i a rossegants», significat que hom podia tirar ras, o bé directament.

Cal remarcar que els pinyols de pruna no eren admesos i eren rebutjats com moneda falsa. De la mateixa manera hom hi jugava amb balins.

Retrats i cromos.—Hom recollia les tapes de les capses de llumins que prenién els noms de «retrats», o bé «cromos» dels que sortien a la xocolata i es posaven dintre un petit rectangle marcat a terra. Es determinava l'ordre de tirada per l'aproximació que amb un palet o tros de maó es lograva aconseguir des del rectangle esmentat a la línia de sortida anomenada «mà». Amb aquest palet calia procurar fer sortir els retrats o cromos fora de les línies que els emmarcaven. A vegades es jugava al flèndit, que es feia igualment, però amb cèntims; ja era cosa dels més grans. Hom jugava a «cromos» també de manera semblant com hem dit que les noies jugaven a agulles.

Baldufa.—Es juga a baldufa a «rotllo» i a «cavallets». El rotllo, com el seu nom indica, és un cercle marcat a terra i cal fer ballar la baldufa tocant a dintre el rotllo, però procurant donar-li un moviment de retrocés per tal que surti a fora. Si alguna es queda a dintre, cal posar-la al mig del cercle i es té de fer sortir donant-li cops amb les altres baldufes, al mateix temps que es fan ballar, les quals, però, tampoc no poden quedar-se a dintre.

Els «cavallets» són la cursa que fan les baldufes botent enllà amb la força impel·lidora del braç al deixar-la anar del cordill. Qui arriba més lluny guanya; hi ha qui així longitudinalment fa recórrer fins i tot trenta metres a la baldufa.